

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Novotného a členiek senátu JUDr. Adriany Kálmánovej PhD. a JUDr. Jarmily Pogranovej, v právnej veci žalobcu: **Matej Farkas**, nar. [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ], zastúpený: Združenie na ochranu práv občana - AVES, so sídlom Bratislava, Jána Poničana 6115/9, IČO: 50 252 151, proti žalovanému: **Tatra banka, a.s.**, so sídlom Bratislava, Hodžovo námestie 3, IČO: 00 686 930, o zaplatenie sumy 757,86 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 15Csp/45/2019-100 zo dňa 13. novembra 2019, jednohlasne takto

r o z h o d o l:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi **p r i z n á v a** proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorého nároku rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e

1. **Žalobca** sa žalobou doručenou prvoinštančnému súdu dňa 04.05.2019 domáhal voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 757,86 EUR s 5 % ročnými úrokmi z omeškania od 04.05.2019 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 06.08.2015 uzavrel

so žalovaným ako veriteľom Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č.: BSU-00-0002233079, na základe ktorej mu žalovaný poskytol úver vo výške 5.000,- EUR pri ročnej úrokovej sadzbe 17,9 %, RPMN bola určená vo výške 20,71 %, priemerná RPMN 16,33 %, odplata 20,20 %, najvyššia prípustná odplata 23,06 %, konečná splatnosť úveru 72. mesiacov od splatnosti prvej mesačnej splátky, resp. v deň určený v zmysle čl. III. bod 7 úverovej zmluvy; termín splátok 25. deň v mesiaci; počet splátok 72; výška splátky 114,46 EUR, výška poistného 2,17 EUR, poplatok za úver 100,- EUR. Výška celkovej čiastky, ktorú musí dlžník zaplatiť bola uvedená vo výške 8.341,12 EUR. Žalobca poukázal na §§ 2, 4, 9, 11 Zákona č. 129/2010 Z. z. platného v čase uzavretia zmluvy. Žalobca tiež namietal, že v zmluve uvedené dojednanie doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru je nejasné, nezrozumiteľné a neurčité a nespĺňa náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. v dôsledku ktorej skutočnosti je potrebné poskytnutý spotrebiteľský úver považovať za bezúročný a bez poplatkov a poukázal na § 11 ods.1 písm. b) citovaného zákona. Ďalej žalobca namietal, že je nesprávne uvedená aj celková čiastka, ktorú musel žalovanému zaplatiť. V zmluve je uvedená suma 8.341,12 EUR, avšak on bol povinný zaplatiť žalovanému celkovú sumu 8.497,36 EUR (72 x 114,46 EUR + 72 x 2,17 EUR + 100,- EUR poplatok za poskytnutý úver). Aj z tohto dôvodu je podľa žalobcu poskytnutý spotrebiteľský úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Ďalším z dôvodov, pre ktorý je potrebné podľa žalobcu poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov je ten, že v zmluve uvedená RPMN 20,71 % je nesprávne uvedená v neprospech spotrebiteľa, pretože skutočná výška RPMN pri celkovej splatnej čiastke 8.497,36 EUR predstavuje 21,10 %. Žalobca poskytnutý úver splatil predčasne dňa 04.05.2016 a to vo výške 5.757,86 EUR. S poukazom na zákonnú fikciu bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru tak splatil žalovanému o 757,86 EUR viac než bol povinný zaplatiť. Poukázal na skutočnosť, že v čase medzi 16. - 19.04.2019 sa z internetových stránok dozvedel, že aj on je poškodený na svojich právach ako spotrebiteľ, pretože bol veriteľom v súvislosti s uvádzanými ustanoveniami v úverovej zmluve uvedený do omylu. Požiadal Združenie na ochranu práv občana, aby bol jeho nárok uplatnený na súde.

2. **Žalovaný** považoval za nesporné, že úverová zmluva, ktorú uzavrel so žalobcom, je zmluvou spotrebiteľskou pričom ide o absolútny obchod podľa § 261 Obchodného zákonníka. V konaní považoval za sporné, či úverová zmluva obsahuje resp. obsahuje určito náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) Zákona č. 129/2010 Z. z., alebo tieto neobsahuje a či je v zmluve uvedená správna výška RPMN. K namietaniu náležitosti ohľadne doby trvania zmluvy a termínu konečnej splatnosti žalovaný uviedol, že splatnosť prvej splátky úveru vyplýva z článku III. bod 4 úverovej zmluvy. Úver bol žalobcovi poskytnutý 11.08.2015, termín splatnosti splátky bol určený na 25. deň príslušného mesiaca tzn., že dátum splatnosti prvej splátky nastal najbližší termín splatnosti splátky po poskytnutí úveru, teda 25.08.2019. Prvá splátka tak bola žalovaným zúčtovaná v súlade s úverovou zmluvou. Nestotožnil sa ani s tvrdením žalobcu, že zmluva obsahuje neurčito údaj o termíne konečnej splatnosti a dobe trvania zmluvy. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/146/2017. Ďalej poukazoval na skutočnosť, že konkrétny dátum konečnej splatnosti nie je možné v zmluve určiť presne a preto takéto určenie konečnej splatnosti nijakým spôsobom nemôže narušiť určitosť a zrozumiteľnosť rozsahu záväzku spotrebiteľa. Podľa názoru žalovaného je určenie termínu konečnej splatnosti v rokoch a pri súčasnom určení počtu splátok, dátumu splátok, celkovej sumy, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť a RPMN a priemernej RPMN dostatočne zrozumiteľné a presné pre posúdenie ich vplyvu na rozsah jeho záväzku zo zmluvy. Nie je možné zaťažiť veriteľa takouto sankciou bezodplatnosti

úveru, ktorá nerešpektuje dostatočný priestor pre gramatický výklad ustanovenia, nerešpektuje zásadu primeranosti a v neposlednom rade nerešpektuje stav, že konečná splatnosť nie je náležitosťou zmluvy podľa smernice (Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008), pričom v posudzovanej zmluve nechýba, ale je dostatočne, zrozumiteľne vyjadrená časovým údajom. K námietke žalobcu, vo vzťahu k výške RPMN žalovaný uviedol, že s tvrdeniami žalobcu nesúhlasí. Podľa jeho vyjadrenia je RPMN a tiež celková čiastka v úverovej zmluve vypočítaná správne so zohľadnením všetkých zákonných požiadaviek. Podľa žalovaného do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. V danom prípade žalovaný poistenie žalobcovi len sprostredkoval. Poistenie bolo dobrovoľné a preto ako náklad nemuselo byť poistné zahrnuté do výpočtu RPMN. Uvedená skutočnosť vyplýva aj z obsahu úverovej zmluvy, kde poistné nie je uvedené ako podmienka poskytnutia úveru. Žalovaný považoval žalobu za nedôvodnú a v celom rozsahu ju navrhol zamietnuť.

3. K vyjadreniu žalovaného sa replikou doručenu prvoinštančnému súdu dňa 21.07.2019 vyjadril **žalobca** a k vznesenej námietke premlčania uviedol, že žalobu do elektronickej schránky súdu doručil dňa 04.05.2019 o 17:21:51 h a uvedenú skutočnosť preukázal doručenkou a potvrdením o odoslaní podania. Žalobou uplatnený nárok tak nepovažuje za premlčaný. Opakovane namietal nesprávnosť údajov resp. skutočnosť, že z úverovej zmluvy nevyplýva, kedy mala nastať splatnosť prvej mesačnej splátky, v dôsledku ktorej skutočnosti bolo určenie konečnej splatnosti úveru neurčité. Poukázal na článok III. bod 4 úverovej zmluvy s tým, že podľa žalobcu mala byť splatnosť prvej splátky dňa 25.09.2015 to je 30 dní po poskytnutí úveru, avšak žalovaný zúčtoval prvú splátku v plnej výške 114,46 EUR vrátane poistného 2,17 EUR už 14 dní po poskytnutí úveru, pričom vzhľadom na znenie bodu 4 článku III. zmluvy výška poslednej splátky mala byť veriteľom stanovená až v budúcnosti s ohľadom na skutočnú výšku a čas čerpania úveru, ktorého výška však bola známa pri podpise zmluvy. K výške RPMN žalobca uviedol, že úverovú zmluvu uzatváral cez internet a táto zmluva bola obsahovo celkom iná ako úverová zmluva, ktorá bola súdu predložená a ktorá bola žalobcovi doručená po schválení a čerpaní úveru kuriérom. Pri uzatváraní zmluvy cez internet bolo podmienkou poskytnutia úveru poistenie a výška poistného bola stanovená sumou 2,17 EUR. Namietal, že žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal svoje tvrdenie, že by žalobca individuálne požiadal o poistenie schopnosti splácať úver a nepredložil ani žiaden dôkaz, ktorým by preukázal, že zo strany žalobcu išlo o dobrovoľné poistenie. Námietku žalovaného, že on len sprostredkoval poistenie žalobca považoval za ničím nepodloženú. Namietal, že z obsahu poistenia predtlačeneho v zmluve vôbec nevyplýva o aké poistenie mal žalobca ako dlžník pred podpisom zmluvy žiadať, ďalej nevyplýva, či žalobca ako dlžník pred podpisom zmluvy poznal mesačnú výšku poistného a rovnako zo zmluvy nevyplýva, či bolo dohodnuté a či žalobca požiadal o poistenie typu A, B alebo C. Žabca v ostatnom zotrval na svojich predchádzajúcich vyjadreniach.

4. K replike žalobcu sa duplikou doručenu prvoinštančnému súdu dňa 13.08.2019 vyjadril **žalovaný**, ktorý tvrdenia žalobcu označil za klamlivé, účelové, ničím nepodložené, ktoré nemajú oporu v dotknutej zákonnej, ani v zmluvnej úprave, ani v preukázanom skutkovom stave.

5. **Napadnutým** (zhora v záhlaví tohto rozhodnutia označeným) **rozsudkom Okresný súd Nové Zámky ako súd prvej inštancie v spore takto rozhodol:**

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 757,86 EUR s 5 % ročnými úrokmi z omeškania od 04.05.2019 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd priznáva žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

6. Skutkový stav sporu súd prvej inštancie zistil nasledovne:

Na základe Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č.: BSU-00-0002233079, ktorú uzavrel žalovaný ako veriteľ so žalobcom ako dlžníkom žalovaný poskytol žalobcovi bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 5.000,- EUR. Išlo o bezúčelový spotrebiteľský úver s pravidelnými mesačnými anuitnými splátkami, ktoré sa skladali zo splátky istiny úveru a splátky úroku z nesplatennej istiny úveru. Výška úrokovej sadzby bola uvedená 17,90 % ročne, pričom pri výpočte úrokov sa vychádza zo skutočného počtu dní v jednotlivých mesiacoch a predpokladu dĺžky kalendárneho roka 360 dní. Výška ročnej percentuálnej miery nákladov bola 20,71 %, výška priemernej RPMN bola 16,33 %, výška odplaty bola 20,20 %, výška najvyššej prípustnej odplaty bola 23,06 %. Konečná splatnosť úveru bola 72. mesiacov od splatnosti prvej mesačnej anuitnej splátky resp. v deň, určený v zmysle článku III. bod 7 zmluvy. Termín splátky bol 25. dňa príslušného mesiaca, počet splátok bol 72 a výška splátky bola 114,46 EUR. Súčasťou bolo doplnkové poistenie úveru s mesačnou výškou poistného 2,17 EUR. V článku I. predmetnej zmluvy bola uvedená výška celkovej čiastky ktorú musí dlžník zaplatiť a to suma 8.341,12 EUR. V tej istej časti boli uvedené aj poplatky, ktoré sú spojené s úverom a ktoré musí dlžník zaplatiť. Išlo o poplatok za úver vo výške 100,- EUR. Článok II. zmluvy upravuje podmienky a spôsob poskytnutia úveru. Článok III. zmluvy upravuje splácanie úveru, článok IV. upravuje zabezpečenie pohľadávky, článok V. upravuje ostatné práva a povinnosti zmluvných strán, článok VI. upravuje spôsob zániku zmluvy, článok VII. upravuje poistenie a článok VIII. upravuje záverečné ustanovenia. Z obsahu listu žalovaného zo dňa 06.05.2016, adresovaného žalobcovi vyplýva, že ku dňu 04.05.2016 boli vyrovnané všetky záväzky žalobcu z úverového vzťahu so žalovaným v zmysle Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 00-0002233079. Žalobca, okrem iných skutočností vo svojej výpovedi uviedol, že na internetových fórach SLOVÁCI PROTI ÚŽERE, SLOVÁCI PROTI ÚŽERE (2), STOP NEBANKOVKÁM A ÚŽERNÍKOM 2, keď čítal jednotlivé príspevky na diskusných fórach si uvedomil, že aj jemu bol poskytnutý takýto úver. Kontaktoval Združenie na ochranu práv občana a po preskúmaní celej veci predmetným združením podal žalobu na súd. Potvrdil, že žalovanému doplatil poskytnutý úver dňa 04.05.2016 a zaplatil 4.584,29 EUR na istinu a 20,51 EUR na úroky. V súvislosti s poskytnutým úverom uviedol, že žalovaný mu dňa 11.08.2015 poskytol úver na účet vo výške 5.000,- EUR a v ten istý deň si z jeho účtu žalovaný zúčtoval sumu 100,- EUR ako spracovateľský poplatok za poskytnutý úver. V ďalšom sa pridržiaval žaloby a všetkých písomných vyjadrení.

7. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie, s poukazom na zistený skutkový stav, citované ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinného v čase uzatvorenia zmluvy (§ 1 ods. 2, § 2 písm. g), h) a i), § 9 ods. 2 a § 11 ods. 1), citované ustanovenia Občianskeho zákonníka (OZ - zákon č. 40/1964 Zb. - § 52 ods. 1, 3, 4, § 53 ods. 9, § 559 ods. 1 a 2, § 517 ods. 1 a 2, § 451 ods. 1 a 2), citované ustanovenie § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. a citované ustanovenie § 295 Civilného sporového poriadku (CSP - zákon č. 160/2015 Z. z.), ako aj citované ustanovenia § 251, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 a 2 CSP, **odôvodnil nasledovne:**

8. Z predložených listinných dôkazov (bod 5 odôvodnenia tohto rozsudku), ako aj

z vyjadrenia strán sporu súd považoval za nesporné, že strany uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere č.: BSU-00-0002233079 na základe ktorej poskytol žalovaný žalobcovi úver vo výške 5.000,- EUR. Na predmetný záväzkový vzťah je potrebné aplikovať ust. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľoch ako aj zákon o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný pri uzatváraní zmluvy a poskytovaní pôžičky konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Žalobca je fyzickou osobou, ktorá pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy a plnení z nej nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej resp. podnikateľskej činnosti. K žalovaným vznesenej námietke premlčania súd uvádza, že právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za 2 roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvedel, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za 3 roky, ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za 10 rokov odo dňa, keď k nemu došlo (§ 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka). Z hľadiska posúdenia začiatku plynutia 2 - ročnej subjektívnej premlčacej doby je rozhodný okamih, kedy sa oprávnený v konkrétnom prípade skutočne dozvie o tom, že došlo na jeho úkor k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal. Pre začiatok subjektívnej premlčacej doby na uplatnenie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je tak rozhodujúci subjektívny moment, keď sa oprávnený dozvie také okolnosti, ktoré sú relevantné pre uplatnenie jeho práva na súde. Touto vedomosťou sa myslí znalosť takých skutkových okolností, z ktorých možno zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie vyvodíť.

9. V prejednávanej veci žalobca v podanej žalobe tvrdil, že so žalovaným uzavrel dňa 06.08.2015 spotrebiteľskú zmluvu pričom z úverovej zmluvy nevyplýva, kedy mala nastať splatnosť prvej mesačnej splátky a teda určenie konečnej splatnosti úveru je neurčité. Tiež tvrdil, že je v zmluve nesprávne uvedená RPMN ako aj celková čiastka, ktorú mal žalovanému (ako veriteľovi) zaplatiť. Z dokladu vystaveného žalovaným (bod 5.2 odôvodnenia) súd považoval za zistené, že ku dňu 04.05.2016 mal žalobca vyrovnané všetky záväzky z predmetnej úverovej zmluvy. V konaní nebolo sporné, že žalobca zaplatil žalovanému, v súvislosti s poskytnutým úverom, celkom 5.757,86 EUR. Po prečítaní si diskusných fór na internete (medzi 16.4. - 19.4.2019) žalobca nadobudol presvedčenie, že sa „nekalé praktiky“ týkajú aj jeho, pretože žalovanému zaplatil viac ako mal. V danom prípade začala žalobcovi plynúť objektívna 3 - ročná lehota na prípadné vydanie bezdôvodného obohatenia od 05.05.2016. Žalobca si svoj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatnil na súde prvej inštancie žalobou doručenou súdu dňa 04.05.2019. Na základe uvedeného je preto nutné skonštatovať, že žalobca si uplatnil svoj nárok nie len v subjektívnej 2 - ročnej lehote, ale aj v objektívnej 3 - ročnej lehote. Po oboznámení sa s obsahom vyššie špecifikovaných listín súd prvej inštancie dospel k záveru, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere č.: BSU-00-0002233079 neobsahuje zákonom požadované náležitosti. Vo vyššie špecifikovanej spotrebiteľskej zmluve abscentuje údaj požadovaný Zákonom č. 129/2010 Z. z., konkrétne termín konečnej splatnosti úveru (§ 9 ods. 2 písm. f)). V zmluve je takisto nesprávne uvedená celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (§ 9 ods. 2 písm. g)) a to 8.341,12 EUR namiesto 8.497,36 EUR. Súd poukazujúc na ust. § 259 CSP, keďže spotrebiteľské vzťahy nesú najvyšší stupeň ochrany, prostredníctvom verejne dostupného internetového portálu, v súvislosti s výpočtom RPMN pre daný spotrebiteľský úver zistil, že pri úvere vo výške 5.000,- EUR, pri pravidelnej mesačnej splátke vo výške 116,63 EUR (114,46 EUR splátka úveru + 2,17 EUR splátka poisťného) a pri poplatku za uzavretie zmluvy vo výške 100,- EUR je ročná percentuálna miera nákladov 21,63 % a celková splatená suma predstavuje 8.497,36 EUR. Navyše predložená zmluva obsahuje aj mesačnú výšku poistenia, ktorú žalobca nemal možnosť žiadnym spôsobom ovplyvniť. Súd prvej inštancie zastáva

názor, že uvedené poistné malo byť zahrnuté do RPMN a teda do celkových nákladov spotrebiteľa, pretože nešlo o dobrovoľnú doplnkovú službu. V súvislosti s predmetným poistením žalovaný v rámci svojej obrany bremeno tvrdenia, že si žalobca túto službu objednal, neunesol a žiadnym spôsobom túto skutočnosť nepreukázal. Keby poistenie nebolo súčasťou RPMN a iné platby okrem úroku netvorili ďalšie náklady spotrebiteľa, potom by údaj o ročnej úrokovej sadzbe a RPMN mal byť v podstate rovnaký, čo v danom prípade nie je. Absenciu náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l) v spotrebiteľskej zmluve Zákon č. 129/2010 Z.z. sankcionuje v § 11 ods. 1 písm. b) tým, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Uvedené platí aj v prejednávacom prípade. Žalovaný poskytol žalobcovi spotrebiteľský úver vo výške 5.000,- EUR, ktorý súd prvej inštancie vyhodnotil ako bezúročný a bez poplatkov a s poukazom na nespornú skutočnosť, že žalobca splatil úver predčasne a to vo výške 5.757,86 EUR súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaný prijal od žalobcu plnenie vo výške 757,86 EUR bez právneho dôvodu, čím sa bezdôvodne obohatil. Poukazujúc na ust. § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka súd dospel k záveru, že nárok žalobcu je dôvodný a preto žalobe vyhovel v celom rozsahu. Od 04.05.2019 sa žalovaný dostal do omeškania s vydaním bezdôvodného obohatenia, preto mu vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi aj úroky z omeškania. Žalobca si uplatnil úroky z omeškania v zákonnej výške 5 % ročne, preto mu súd takto uplatnené úroky z omeškania priznal.

10. Žalobca mal v konaní vo veci plný úspech. Súd rozhodol o jeho nároku podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že mu nárok na náhradu trov konania priznal vo výške 100 %. O výške náhrady trov konania bude podľa § 262 ods. 2 CSP, po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, rozhodnuté samostatným uznesením.

11. Uvedený **rozsudok včas podaným odvolaním v celom rozsahu napadol len žalovaný** domáhajúci sa jeho zmeny tak, aby žalobca žalobcu bola v plnom rozsahu zamietnutá. Dôvody odvolania označil poukazom na ustanovenie § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP. Čo sa týka záveru prvoinštančného súdu, že uzatvorená zmluva neobsahuje údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, vyčítal prvoinštančnému súdu nesprávne skutkové zistenie stavu (nesprávny skutkový stav) z vykonaného dokazovania a že vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď sa zároveň nedostatočne vysporiadal s jeho argumentáciou. Poukázal na rozsudok Súdneho dvora zo dňa 05.09.2019 vo veci C-331/18 a zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/2015, keď uviedol, že termín konečnej splatnosti nie je náležitou požadovanou v Smernici Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008 a teda, za použitia eurokonformného výkladu, nebolo potrebné uvádzať termín konečnej splatnosti časovým údajom, ale výlučne počtom splátok, keď sankcia vnútroštátneho práva vzhľadom na jej rozpornosť s právom EÚ nemôže byť prijateľná. V tomto smere poukázal aj na označené rozhodnutia Krajského súdu Banská Bystrica resp. Krajského súdu Nitra ako aj na to, že túto skutočnosť žalobca pri uzatváraní zmluvy nenamietal a bez pochybností svoj úver splatil predčasne. Čo sa týka konštatovania súdu prvej inštancie, že poistné malo byť zahrnuté do RPMN a teda do celkových nákladov spotrebiteľa, pretože nešlo o dobrovoľnú doplnkovú službu a že on nepreukázal, že poistenie si žalobca objednal, odvolateľ poukázal na to, že dokazovanie súdu malo smerovať k preukázaniu, či ako veriteľ podmienil poskytnutie úveru poistením, čo však ani žalobca netvrdil a on súd výslovne upozornil na ustanovenie článku II. Úverovej zmluvy, teda spotrebiteľ poistenie uzatvoril nemusel pre získanie úveru. Samotná úverová zmluva je obsahovo dostatočná na preukázanie, že žalobca nemusel uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby. Odôvodnenie súdu prvej inštancie v časti nesprávnosti RPMN považuje i za nezrozumiteľné a nedostatočné, ako aj bez právneho významu. Žalobca vyjadril záujem o poistenie, na základe čoho mu bol

následne predložený návrh zmluvy s poistením, toto bolo dobrovoľné, nebolo podmienkou pre poskytnutie spotrebiteľského úveru a preto ako náklad poistné nemuselo byť zahrnuté do výpočtu RPMN. Dostatočným dôkazom pre toto tvrdenie je úverová zmluva, podľa jeho názoru pri takto formulovanej zmluve mal žalobca preukázať, že zmluvu o poistení neuzatvoril dobrovoľne a na vlastnú žiadosť a že ju uzatvoriť musel, aby mu bol úver poskytnutý. Žalobca len odmietol jeho tvrdenia a neunesol bremeno tvrdenia, ktoré niesť mal, lebo úverová zmluva výslovne vylučuje poistenie z podmienok poskytnutia úveru.

12. **Vyjadrenie žalobcu** k podanému odvolaniu žalovaného podané nebolo.

13. **Krajský súd v Nitre ako súd odvolací** (§ 34 CSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku a viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania žalobcu dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdiť ako rozhodnutie (vo výroku) vecne správne, keď súčasne o trovách odvolacieho konania strán sporu voči sebe navzájom rozhodol tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi, ktorému vzniklo právo na náhradu trov konania, nárok na náhradu trov odvolacieho konania priznal v celom rozsahu.

14. V danej veci súd prvej inštancie posúdil úver poskytnutý žalobcovi ako bezúročný a bez poplatkov, z dôvodu, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere č. BSU-00-0002233079 **neobsahuje termín konečnej splatnosti úveru** (§ 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z.), **je tam nesprávne uvedená celková čiastka úveru**, ktorú musí dlžník zaplatiť (§ 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010) a to 8 341,12 Eur namiesto 8 497,36 Eur a **nesprávne uvedenej RPMN**, pretože súd prvej inštancie zistil, že pri úvere vo výške 5 000 Eur, pri pravidelnej mesačnej splátke vo výške 116,63 Eur (114,46 Eur splátka úveru + 2,17 Eur splátka poistného) a pri poplatku za uzavretie zmluvy vo výške 100 Eur je ročná percentuálna miera nákladov 21,63 % a celková splatená suma predstavuje 8 497,36 Eur, pričom súd prvej inštancie mal za to, že **poistné** dojednané v úverovej zmluve nemal možnosť žiadnym spôsobom ovplyvniť a **nešlo dobrovoľnú doplnkovú službu**, zastal názor, že **malo byť súčasťou výpočtu RPMN a aj celkových nákladov spotrebiteľa**.

15. Vzhľadom na odvolacie námietky žalovaného, odvolací súd vec prejednal a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

16. Vo vzťahu k prvej preskúmvanej náležitosti spotrebiteľského úveru podľa **§ 9 ods. 2 písm. f) Zákona** o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy uvádza, že toto ustanovenie **v čase uzatvorenia preskúmvanej úverovej zmluvy vyžadovalo**, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala *dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru*. Národná rada Slovenskej republiky dňa 12.10.2017 prijala zákon č. 279/2017 Z. z., ktorým s účinnosťou od 01.05.2018 upustila od požiadavky uvádzania doby trvania zmluvy a termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a vyžaduje len uvádzanie **doby trvania zmluvy** o spotrebiteľskom úvere, dôvodiac, že vypustenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nevyhnuté z dôvodu záverov Rozsudku Súdneho dvora Európskej únie z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s./Klára Bíróová. V zmysle uvedeného rozsudku zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať len náležitosti výslovne uvedené v čl. 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES, a to vzhľadom k tomu, že touto smernicou sa zabezpečuje úplná harmonizácia v oblasti spotrebiteľských úverov (v článku 22 ods. 1 smernice 2008/48/ES je uvedené, že „členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom

vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice.“

17. V tejto súvislosti odvolací súd dáva do pozornosti aj rozsudok Súdneho dvora EÚ sp. zn. C-331-18 zo dňa 5. septembra 2019, kde bol prijatý záver, že **vnútroštátnemu súdu prislúcha vykladať vnútroštátne právo, ktoré bolo účinné v čase relevantných skutkových okolností**, v danom prípade v deň uzatvorenia dotknutej zmluvy, v čo najväčšej možnej miere a **bez toho, aby sa požadoval výklad contra legem, v súlade so smernicou 2008/48**, ako ju vykladá rozsudok z 9. novembra 2016, Home Credit Slovakia (C-42, EU:C:2016:842); teda náležitosti zmluvy je potrebné vykladať v súlade so smernicou, aj keď v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo znenie vnútroštátnej právnej úpravy odlišné.

18. Súd prvej inštancie zastal názor, že z úverovej zmluvy nevyplýva, kedy mala nastať splatnosť prvej mesačnej splátky a teda **určenie konečnej splatnosti úveru** je neurčité. S týmto záverom sa však **odvolací súd nemôže stotožniť**.

19. V čl. II bod 2. je uvedené, že veriteľ poskytne dlžníkovi úver do piatich dní po uzatvorení zabezpečovacích zmlúv, uvedených v čl. IV zmluvy.

20. Podľa čl. 3 bod 4, prvá splátka je splatná v najbližší termín splatnosti splátky po poskytnutí úveru.

21. Ďalej bola v čl. I dojednaná konečná splatnosť úveru ako 72 mesiacov od splatnosti prvej mesačnej anuitnej splátky, resp. v deň, určený v zmysle čl. III, bod 7 zmluvy. Termín splátky bol dojednaný na 25. deň príslušného mesiaca s počtom splátok 72 a výškou splátky 114,46 Eur.

22. Keďže Smernica č. 2008/48 nevyžadovala a ani nevyžaduje uvádzanie termínu konečnej splatnosti, odvolací súd je toho názoru, že je potrebné, aby zo zmluvy bola určito daná doba trvania zmluvy o úvere, pričom **dobu trvania spotrebiteľského úveru je potrebné chápať ako celkovú dobu medzi okamihom, kedy je spotrebiteľovi po prvýkrát umožnené úver čerpať, a okamihom, do kedy je spotrebiteľ povinný úver najneskôr splatiť.** Preskúmaním obsahu úverovej zmluvy, **odvolací súd** zistil, že zmluvné strany si dojednali údaj o tom, kedy mal byť úver poskytnutý, určenie prvej anuitnej splátky, počet splátok, čím je dostatočne jasne a určite ohraničený začiatok čerpania úveru a splatnosti poslednej splátky, preto **dospel k záveru, že preskúmaná zmluva obsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) Zákona** o spotrebiteľských úveroch.

23. Ďalšou náležitosťou, ktorej nedostatok mal súd prvej inštancie preukázaný, bolo **nesprávne uvedenie celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť podľa § 9 ods. 2 písm. g) Zákona** o spotrebiteľských úveroch. Dôvodom bolo, že súd prvej inštancie bol toho názoru, že zmluva obsahuje **mesačnú splátku poistenia**, ktorú **žalobca nemal možnosť žiadnym spôsobom ovplyvniť**, a teda malo byť zahrnuté do výpočtu RPMN, a teda do celkových nákladov spotrebiteľa, pretože nešlo o dobrovoľnú doplnkovú službu. Správne mala byť podľa jeho názoru uvedená ako celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť suma 8 497,36 Eur (mesačná splátka vo výške 114,46 Eur + 2,17 Eur splátka poistenia) x 72 splátok + 100 Eur ako poplatok za uzatvorenie zmluvy. **S týmto záverom sa odvolací súd stotožňuje** a na zdôraznenie jeho správnosti dáva do pozornosti, že **požiadavku celkovej čiastky úveru, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, Zákon** o spotrebiteľských úveroch v čase

uzatvorenia spotrebiteľského úveru **nevymedzuje v § 9 ods. 2 písm. g), ale pod písm. k)** a správne znie: Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa **Občianskeho zákonníka** <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>**18)** <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401.html>> musí obsahovať tieto náležitosti: *ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,*

24. Podľa § 2 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,

25. Podľa § 2 písm. h) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,

26. Preskúmaním rozsudku súdu prvej inštancie, **odvolací súd dospel k záveru, že hoci súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí neuviedol, na základe čoho dospel k záveru, že žalobca nemal možnosť výšku poistného ovplyvniť,** prečo sa nejedná o doplnkovú službu a nevysporiadal s dôležitým faktorom, na základe ktorého je možné zahŕňať doplnkové služby do celkových nákladov spotrebiteľa, a to, že poskytnutie úveru musí byť podmienené uzatvorením zmluvy o poskytnutí danej služby, súd prvej inštancie **dospel k správne mu záveru.**

27. **Článok II. zmluvy** o úvere vymedzuje podmienky a spôsob poskytnutia úveru. V tomto článku ani jeden bod **nepodmieňuje poskytnutie úveru uzatvorením zmluvy o poistení.**

28. **Zmluva obsahuje samostatný článok VII. s názvom Poistenie. Podľa 1. bodu predmetného článku, poisťiteľ zastúpený na základe splnomocnenia veriteľom uzatvára s dlžníkom** v rozsahu čl. VII a čl. VIII. a všeobecných podmienok pre poistenie k spotrebiteľskému úveru -2004/1 **poistnú zmluvu o poistení k spotrebiteľskému úveru.** V bodoch 21, 22 a 23 sú vymedzené podmienky pre prípady dojednania poistenia podľa typu A, B,C.

29. V článku VIII. Záverečné ustanovenia, **dlžník prehlásil,** že bol pred podpisom zmluvy písomne oboznámený so zmluvnými podmienkami úveru, podľa zákona o spotrebiteľských úveroch prostredníctvom formulára o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere a že formulár pred podpisom zmluvy aj prevzal. Dlžník vyhlásil a svojím podpisom aj potvrdil, že bol pred uzavretím poistnej zmluvy oboznámený s obsahom a v písomnej forme prevzal formulár o podmienkach uzavretia poistnej zmluvy poistenie k spotrebiteľskému úveru v súlade so zákonom o poisťovníctve.

30. V bode 5 čl. VIII. sa uvádza, že podpisom veriteľa sa uzatvára súčasne poistná zmluva s poisťiteľom.

31. Vzhľadom na vyššie uvedené ustanovenia zmluvy, **odvolací súd dospel k záveru, že uzatvorením zmluvy o úvere spotrebiteľ zároveň uzatvoril zmluvu o poistení bez toho, aby mal možnosť uzatvorenie tohto poistenia odmietnuť.** V čl. I je dojednané doplnkové poistenie úveru typ A. Zmluva **neobsahuje či už vyhlásenie alebo iný prejav vôle dlžníka o výbere konkrétneho typu zmluvného poistenia, ktoré si on sám vybral. Je zrejmé, že zmluva bola vopred pripravená bankou a spotrebiteľ nemal možnosť do obsahu zmluvy zasahovať.** Ak sú v zmluve použité formulácie a pojmy, ktoré možno vykladať rozdielne, zdá sa byť spravodlivé vykladať ich v neprospech toho, kto ich do zmluvy uložil. Zmyslom tohto princípu je neumožniť strane naformulovať v zmluve ustanovenie pripúšťajúce viacvýznamový výklad a následne v zlej viere zneužiť mnohoznačnosť tohto ustanovenia na úkor záujmov druhej zmluvnej. Rozumným sa preto zdá postulát, podľa ktorého **tvorca zmluvy, ktorý argumentuje neurčitým ustanovením pripúšťajúcim viacero možných výkladov, musí sám preukázať, že nekoná v zlej viere a že medzi stranami bol skutočne konsenzus** na tvorcom zmluvy tvrdenom význame, a **nie naopak** (nález Ústavného súdu SR z 19. júna 2008, sp. zn. I. ÚS 243/07). S poukazom aj na citovaný nález Ústavného súdu SR, **a keď žalovaný v konaní nepreukázal, že by spotrebiteľ mal možnosť uzatvoriť zmluvu o úvere bez uzatvorenia poistenia**, hoci zo zmluvy o úvere výslovne nevyplýva, že uzatvorenie poistenia bolo podmienkou poskytnutia úveru, **je potrebné myslieť na spotrebiteľa ako slabšiu stranu**, ktorej je nevyhnutné poskytovať zvýšenú ochranu, a keďže tento nemal možnosť odmietnuť uzatvorenie poistenia, **je potrebné poistenie zahrnúť do celkových nákladov spotrebiteľa** spojenými so spotrebiteľským úverom, teda aj do celkovej čiastky, ktorú má spotrebiteľ v súvislosti s poskytnutím úveru zaplatiť **a aj do výpočtu RMPN, a preto bol správny záver súdu prvej inštancie**, že zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, a preto je úver podľa § 11 ods. 1 písm. b) a d) bezúročný a bez poplatkov.

32. Keďže poskytnutý úver bol poskytnutý bez úrokov a bez poplatkov súd prvej inštancie správne zaviazal žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 757,86 Eur spolu s príslušenstvom.

33. Zo všetkých zhora označených dôvodov preto odvolací súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, keď svoje rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom

rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

V Nitre dňa 4. júna 2020

JUDr. Vladimír Novotný
predseda senátu
sudca spravodajca

JUDr. Adriana Kálmánová, PhD.
členka senátu

JUDr. Jarmila Pogranová
členka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Martina Ondrušová